

Tijd als grootste drempel bij afasie

In ziekenhuizen heeft **een derde** van de mensen met een beroerte **afasie**.

Dat is nogal wat, zegt **Philine Berns**, logopedist/afasietherapeut en docent-onderzoeker aan Hogeschool Rotterdam.

Je wordt wakker en je kunt **niet** meer **zeggen** wat je **wilt** zeggen.

Je kunt niet meer bij de **taal** komen.

Je kunt domweg de **woorden** niet vinden.

Het zit in je **hoofd**, maar het komt er **niet uit**.”

Logopedisten oefenen met patiënten in bijvoorbeeld:

- **begrijpen**,
- **woordvinding**
- **zinsbouw** en
- **lezen**

In veel ziekenhuizen worden **logopedisten** steeds **vroeger** ingeschakeld. Dat is heel **goed**.

Mensen met afasie en hun **omgeving** hebben snel behoefte aan **voorlichting** en informatie.

Er komen ook **mensen** aan je **bed** met eenvoudige **vragen**. Daar heb je nu de **woorden niet** voor.

‘Hoe drinkt u uw **koffie**?’

Ik ken **cliënten** die wekenlang **koffie met suiker** hebben gedronken.

Dat **wilden** ze helemaal **niet**.

De **persoon** die hen **hielp**, had niet bedacht dat hij de vraag **anders** moest **verwoorden**.

Dat het bij mensen met **afasie** een **ja/nee-vraag** moet zijn.

Bijvoorbeeld:

- 'Wilt u uw koffie zwart?'
- 'Wilt u er suiker in?'

Dat kost meer **tijd.**"

Ik gebruik vaak de vergelijking met iemand in een **rolstoel**.

Die ervaart **fysieke obstakels:**

- drempels
- een **trap**.

Iedereen ziet duidelijk dat alles **gelijkvloers** moet.

Voor personen met **afasie** is **tijd** de grootste **drempel**.

Want inderdaad: alles moet **snel** in de **zorg**.

Maar: Veel **mensen weten niet** dat

ze hun **communicatie** moeten **aanpassen**.

Zorgprofessionals weten vaak niet precies wat **afasie** is. Of **hoe** ze zich tegen over een persoon met afasie moeten **opstellen**.

Daar is **onderzoek** naar gedaan.

Personen met afasie hebben **klachten** over hoe met hun **gecommuniceerd** wordt.

Een bekend **probleem** is de **arts** die in **korte tijd** iets heel **ingewikkelds** zegt. Vaak **spreekt** de arts tegen de **partner** en niet tegen de persoon met afasie zelf.

Dat moet **anders**.

Erkennen dat de persoon met afasie:

- niet meteen **begrijpt** wat je zegt en
- **niet** meteen kan **zeggen** wat hij wil.

Tijd geven helpt:

- in **korte**, duidelijke **zinnen** praten
- woorden **opschrijven**.
- **ja/nee-vragen** stellen.

Een **andere houding** onder **zorgprofessionals** is belangrijk. Het moet **vanzelfsprekend** zijn om goed te willen **communiceren** met álle patiënten.

In opdracht van de beroepsvereniging van logopedisten NVLF is eind een **nieuwe richtlijn** gepresenteerd.

De richtlijn moet de **kwaliteit van zorg** voor mensen met **afasie** verbeteren.

Een van de **aanbevelingen** gaat over de **communicatie** van zorgprofessionals met mensen met **afasie**.

In **Canada** is er een **training** voor zorgprofessionals ontwikkeld.

Mensen die de training hebben gevolgd kunnen **beter communiceren** met personen met afasie.

De aanbeveling is die training ook te gebruiken in **Nederlandse zorginstellingen**.

Personen met afasie **lijden** onder het feit dat alles **snel** moet. Zeker in een zorginstelling moet de **tijd** voor hen worden genomen. De opdracht voor **logopedisten** is: **coach zorgprofessionals**. De opdracht voor de **zorgprofessionals**: weet hoe je **goed** moet **communiceren** met personen met afasie.

Dat is **niet makkelijk**.

Wat ik vaak hoor, is:

- **'Dat doe ik al'** of
- **'Ik praat toch al langzamer'**.

Maar heus, er **kan** zoveel **meer**.

Zorgprofessionals zullen met een heel **eerlijke blik** naar zichzelf moeten kijken. Ze moeten zich **afvragen**: 'Doe ik het **goed** zoals ik het nu doe?'